

Til § 3.

De foreslaaede Mærkningsbestemmelser svarer til de hidtil i de tvende ovennævnte Bekendtgørelser indeholdte.

Til § 4.

Denne Bestemmelse svarer i det væsentligste til § 4 i Erhvervsministeriets Bekendtgørelse af 19. Juni 1925.

Naar Udvalget foreslaar at ændre Ordet „sælges“ til „afsættes eller fordeles“, er Hensigten dermed at understrege, at ogsaa Brugforeningers Fordeling af Skotøj mellem Medlemmerne omfattes af Forslaget.

Til § 5.

Da det paa Forhaand er givet, at visse Arter af Skotøj som Følge af det Materiale, de er fremstillet af eller den Brug, de er bestemt til, ikke bør bringes til at opfylde Forslagets Bestemmelser — f. Eks. Fodtøj helt af Stof eller Gummi, Gymnastiksko, Dansesko og Børnesko af de mindste Størrelser m. fl. — vilde man i og for sig i Forslaget selv kunne opstille en Række Undtagelser, men da paa den anden Side den tekniske Udvikling foregaar saa hurtig, at den Skotøjsart, det nu er muligt at undtage, maaske om kortere Tid bør inddrages under Forslagets Regler, saaledes som Udviklingen med Hensyn til Fodtøj med Gummisaal har vist, har man ment det rigtigst at foreslaa Afgørelsen af disse Spørgsmaal helt lagt i Administrationens Haand, idet man dog til Vejledning har anført, at de Undtagelser, der gøres af Hensyn til den Brug, Skotøjet er bestemt til, i det væsentlige bør begrænses til Skotøj til indendørs Brug.

Handelens Repræsentanter har kun kunnet tiltræde Sætningen „navnlig forsaavidt angaar Skotøj til indendørs Brug“ under den udtrykkelige Forudsætning, at der ikke derved tilsigtes nogen Indskrænkning i Omfanget af det Fodtøj, der hidtil har været undtaget fra Skotøjsordningen.

Til § 6.

Den hidtil i Loven foreskrevne Minimumsbøde paa 500 Kr. foreslaas ophævet, saaledes at der fremtidig kan idømmes lavere Bøder. Endvidere maa man finde det hensigtsmæssig, at det overlades til Dommerens Skøn, om de ulovlige Varer bør konfiskeres.

Til § 7.

Foreningen af danske Skotøjsgrossister anbefaler Lovens Forlængelse foreløbig for et Aar under Hensyn til, at det formentlig vil være vanskeligere at ændre en endelig end en tidsbegrænset Lov, dersom forandrede Forhold skulde gøre Ændring ønskelig.

Københavns Skotøjshandlerforening og Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Skotøjs-Firmaer kan med tilsvarende Begrundelse gaa med til Lovens Forlængelse i 2 Aar.

Landsorganisationen af Skomagemestre og Skotøjshandlere i Danmark kan tiltræde § 7 i Flertallets Affattelse, naar der samtidig tilføjes en Bestemmelse om, at Forslag til Revision af Loven vil være at forelægge Rigsdagen i Rigsdagssamlingen 1930—31.

Udvalgets øvrige Medlemmer har derimod ment at kunne anbefale, at Loven ikke tidsbegrænses.

Iøvrigt skal man henvise til de som Bilag 1—7 aftrykte Oversigter.

København, den 28. Januar 1926.

N. Christensen.

Georg Hansen.

H. C. Hansen.

Helper.

Formand.

Charles Koch.

N. I. Larsen.

C. Lilliebjerg-Hansen.

Edvard Nielsen.

L. C. Petersen.

Morits Pedersen.

C. J. Sørensen.

F. Crone.

Sekr.